

Clarissimi viri ac p̄tāissimi p̄hic docto-
ris . Augustini dachi . senēsis de varijs
loquēdi figuris siue de modo dictandi ad
Andream auem Senensem ylagogicus
libell? Incipit feliciter .

SI quis id operis diligens exaiator
inspiciat hoc mēte secū facile cogita-
bit . q̄ n̄ paz in se habet fruct? co-
pia dicēdi z om̄ditas orōis Si rec-
ta intelligēcia ac detiata animi moderacione
gubernet Quas ob res illa q̄ ceti iamis ar-
rogācie causa sibi assūpsere reliquim? Nam
illi ne paz multa scisse viderent ea oq̄herūt
que nichil at t̄nebāt . vt ars difficilior cog-
niū putāet Nos vero ea q̄ ad rōnē dicēdi p̄-
tine videbant sūp̄sim? . Nō enī spe quest? ā
gl̄a motū ad scribēdū venim? S; vt idustia
nra studiosoz volūtatib? morē geram? Nūc
ne mimiū sumat oratio longa de re dicere in-
cipim? Si id vnū studiosos monuerim? ar-
tem sine assiduitate dicēdi nō multū iuuare .
vt itelligāt hāc racōnem precepōnis ad ex-
ercitacōnē om̄dati oportere . Tribus enim
hanc artē osequi poterim? Arte . ymitacōi .

excitacōe Excitacō est assiduus vsus cōsuetu/
de q̄ dicēdi Imitacō est qua impellimur cū ras
cōne ut aliquorum in dicēdo similes eē reli
mus *Res ē p̄ceptō que dat certā viam ratio*
nemq; dicēdi Itēq; p̄ns opusculi p̄i i binas
partes . haud iniuria distributum eē videt̄
Cui⁹ p̄ma pars quēadmodū gramatica orō
quēnis naturali ordine structa exacte p̄p̄li
te elegāt . ⁊ officii cōp̄ni q; debeat ac luce clari
us edocēbit Quibusdā dict̄ionib⁹ orōnib⁹
q; adiectis Que apud Marcū tulliū ceterosq;
maiores nr̄os eloquētiā offerros magis vsur
pate suē Vt quidnā significēt quo ue pacto i
orationib⁹ et epistolis locari debeat diluci
te cuiq; clarescat Deinde eadem in parte colo
res ⁊ p̄lorū ⁊ sententiāz frequēcius vsu vniē
tes adiungentur quibus sine eloquētiā
euadere p̄t null⁹ . Secunda huius opusculi
pars aliqd̄ haud min⁹ oratori necēariū cōdu
cēsq; cōtinebit . Quo videlz mō dict̄ainū p̄tes
distinguat̄ qd̄ p̄lequēdū vitādū ue i eis sit q̄
ue more p̄mpte ⁊ facile fōi possint clare pate
bit . hīs p̄tib⁹ binis absolutis q̄libz eis eru
dit⁹ si excitacōi materiā acomodauit ad quēcū
q; vltz epistolā pulcherrimā cōficere posse sese

dimolcet facillime. Preterea ne rethorice dignitate et excellentia silentio pretereamus Marti dictonis testimonium affeamus In primo de oratore ita iohannes. quod est enim tam admirabile quod ex infinita multitudine hominum unum existere qui id quod omnibus natura datum sit. vel solus vel cum paucis facere possit aut tam iocundum cognitu atque auditu quod ex sapientibus sententiarum quibusque verborum exornata oratio atque polita. Aut quid est hoc in oratione iocundius quam sermo factus et nulla in re videtur hoc enim prestamus vel maxime fratres quam colloquimur inter nos et quod exprimere inter nos seclata possumus. Ob quam rem quis hoc iure miretur summe quod in eo laborandum esse arbitretur. Ut quo uno homines maxime bestiis presertim in hoc hominibus ipse antecellat arte et usu qui omnium magistrorum precepta superat. Ne ne plura quam bene sunt innumerabilia cōsectemur breui cōplēdamus. Sic enim statuamus perfecti oratoris moderate et sapientia non solum ipsius dignitate sed et privatorum et plurimorum et universae republice salutem maxime contineri. Qua de causa pergitur ut facitis adolecentuli atque in id studium in quo estis incubite ut et verborum honori et amicis utilitati. totumque republice emolumento esse possitis.